

עתון רשמי

28 בינואר 1949

מ. 46

כ"ז בטבת תש"ט

תוספת א'

עמוד

פקודת מס מותרות, מס' 48 לשנת תש"ט — 1949 119

פקודת מס מותרות

מס' 48 לשנת תש"ט — 1949

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. (א) מס שייקרא „מס מותרות“ יוטל על יבוא ומכירה של מותרות בהתאם לפקודה זו.
(ב) לא יוטל מס מותרות אלא על סחורות מוגמרות.
2. (א) שר האוצר רשאי, על ידי צו שיפורסם בעתון הרשמי, לקבוע מפעם בפעם את סוגי הסחורות שיהיו מותרות לצורך פקודה זו, וכן את שיעור מס המותרות שיוטל עליהם.
(ב) שיעור המס יהיה מבוסס על המחיר הסיטונאי של המותרות ולא יעלה על 35 אחוזים ממחיר זה.
3. לצורך פקודה זו יהיה המחיר הסיטונאי של מותרות הסכום אשר ייקבע על ידי מנהל המכס והבלו כערכן של הסחורות בשוק הסיטונאי הישראלי בזמן שהמס מגיע לפי סעיף 6.
4. מס המותרות חל —
(א) על יבוא של מותרות, פרט ליבוא על ידי סוחר רשום כמלאי לצורך עסקיו;
(ב) על מכירה של מותרות שעליהן טרם שולם מס מותרות, פרט למכירה לידי סוחר רשום כמלאי לצורך עסקיו.

הטלת מס
מותרות

קביעת סחורות
כמותרות וקביעת
שיעור המס

חישוב המחיר
הסיטונאי

הפעולות
החייבות במס

5. מס מותרות ישולם —
(א) במקרה של יבוא — על ידי האדם המביא את המותרות מחוץ לארץ;
(ב) במקרה של מכירה — על ידי המוכר.
6. מס מותרות מגיע —
(א) במקרה של יבוא מותרות — בעת הוצאתן מהמכס;
(ב) במקרה של מכירת מותרות — בעת מסירתן על ידי המוכר.
7. שכירות-מכר, החכרה, וכל העברה אחרת, וכן שימוש לצרכי עסק קמעוני על ידי יצרן או סитונאי, דינם כדין מכירה לצורך הסעיפים 4 עד 6.
8. (א) מס מותרות ייגבה בהתאם להוראות פקודת המסים (גביה), פרק קל"ז, ודינו כדין מס שאותה פקודה חלה עליו.
(ב) מנהל המכס והבלו רשאי לעכב את הוצאתן של מותרות מהמכס עד לסילוק מס המותרות החל עליהן.
9. (א) העוסק במכירת מותרות בסיטונות רשאי להירשם אצל מנהל המכס והבלו ולקבל ממנו תעודת סוחר רשום.
(ב) מנהל המכס והבלו רשאי לרשום בתור סוחר רשום גם סוחר העוסק במכירת מותרות שלא בסיטונות, אם הוא סבור שהיקף עסקיו מצדיק זאת.
(ג) סוחר רשום שחדל לעסוק במכירת מותרות, חייב להודיע על כך תוך חודש ימים למנהל המכס והבלו ולהחזיר לו את תעודת הרישום.
10. (א) סוחר רשום המביא מותרות מחוץ לארץ כמלאי לצורך עסקיו חייב בשעת הוצאתן מהמכס להמציא למנהל המכס והבלו הצהרה, חתומה על ידו, שאמנם הובאו המותרות כמלאי לצורך עסקיו.
(ב) המוכר מותרות לסוחר רשום כמלאי לצורך עסקיו, חייב לקבל ממנו בשעת מסירת המותרות הצהרה, חתומה על ידו בשני העתקים, שאמנם ניקנו המותרות על ידו כמלאי לצורך עסקיו, ולהמציא העתק אחד מן ההצהרה למנהל המכס והבלו.
11. (א) כל המוכר מותרות חייב למסור לקונה חשבון או מסמך אחר בו יצוינו באופן נפרד מחיר הסחורה ומס המותרות שחל עליה.
(ב) בכל רשימת מחירים ובכל מודעה הכוללת מחירים של מותרות, יש לציין באופן נפרד את מחירן ואת מס המותרות.
12. מנהל המכס והבלו רשאי לדרוש מכל אדם העוסק במכירת מותרות למסור ידיעות, בעל פה או בכתב, על כל הנוגע למותרות הנמצאות בחזקתו או שהיו בחזקתו מאז היכנס פקודה זו לתקפה.
13. מנהל המכס והבלו וכל מי שהורשה על ידו רשאי להיכנס בכל עת למקום עסקו של כל אדם העוסק במכירת מותרות, ולבדוק את המותרות הנמצאות שם ואת הספרים והמסמכים הנוגעים להן.